

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-08-10

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10108>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 24.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσόν.
Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργά θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

10, ΑΓΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ εἶνε ΑΝΑΓΚΑΙΑ.

Εἶνε νομιζόμεν σπάνιον εἰ μὴ ἀδύνατον ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥτιον ἀνεπτυγμένη νὰ μὴ ὑφίσταται λανθάνουσα ἀσυμφωνία τις ἣτοι ἀντιπολίτευσις πρὸς τὰς πράξεις ἢ τὰς ιδέας καὶ ἀρχὰς τῶν κατεχόντων θέσιν τινα δημοσίαν τὸ γενικὸν καλὸν ἐξυπηρετοῦσαν. Ἡ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπαρξίς γεννᾶται φυσικῶς. Ἡ κοινωνία ἴσταται εἰς θέσιν τοιαύτην ἔχουσα ἀφ' ἐνός μὲν τὴν κατωτάτην βαθμίδα, ἐν ἣ ὑπερπλεονάζουν τὰ πάθη, αἱ κακίαι, αἱ ἀθέμιτοι πράξεις καὶ ὀρέξεις, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν ἀνωτάτην ἐν ἣ ἴστανται οἱ τοὺς κοινωνικοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς ἀρχηγίας, κατέχοντες καὶ τὰς τιμὰς καὶ δόξας ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας ἀπολαύοντες εἴτε ὡς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀξίας καὶ ἀτομικῆς ἐκκενότητος τῶν εἴτε ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ βαθμοῦ εἰς ὃν αὐτὴ αὐτὴ ἡ κοινωνία τοὺς ἔθεσε. Καὶ τὰς δύο ταύτας ἀφισταμένας τῇ κοινωνίᾳ βαθμίδας ἐρεῖ αὐτὴ ἐπίσης καθαρῶς καὶ εὐδιακρίτως, ἐνῶ τὸν ἐντὸς αὐτῆς ἀναμιγνύμενον δυσκόλως δύναται νὰ ἴδῃ, ὡς λανθάνοντα ὑπὸ τὸν ὄγκον αὐτῆς, δι' οὗ αὐτὴ τὸν περιβάλλει καὶ καλύπτει. Τὸ βλέμμα λοιπὸν τῆς κοινωνίας ἔλλεται φυσικῶς καὶ διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν εὐδιακρίτων τούτων ἀντιθέτων σημείων· ἀλλὰ τὸ φύσει φιλόδοξον τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ κοινῷ καλοῦ φροντίς καὶ μέριμνά του, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ ὁ φθόνος, προσεκτικώτερον τοῦτον καθιστᾶ πρὸς τὸ ἐν ἄκρον, πρὸς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα, ἐνῶ

τὴν ἐτέραν τὴν κατωτάτην, μετὰ ψυχρότητος οὗτος καὶ ἀδιαφορίας θεᾶται, περιφρονεῖ τὴν μὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀριένται ἀνενοχλήτως κυλιόμενοι ἐντὸς τῶν παθῶν ἢ ταύτη κακῇ μοίρᾳ, ἢ κακῇ θελήσει ἢ οὐκ ἐπιθυμῶν ἄλλη αἰτία λαχόντες, ποθεῖ ἕως καὶ διψᾷ τὴν δὲ, ἢ στενοχωρεῖται διὰ τὴν κακίαν—κατ' αἰτὸν—χρησιν τῆς δόξης, τῆς τιμῆς, τῆς θέσεως, καὶ τούτου ἕνεκεν ἢ τῆς μερίδα ταύτην ἀποτελοῦντες ἐλκύουσιν ἐφ' ἑαυτῶν σὺν τῷ φθονερῷ ἢ ἐταστικῷ βλέματι, τόξα καὶ καταπολεμήσεις διηνεκεῖς.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἢ ὅπου ὑπεριστῶνται ὁ δεσποτισμὸς ἢ Ἄριστοκρατία, βασιλεύει ὀχλοκρατία ἢ ἀμάθεια ἢ τὸν ἕνα τὸν κατώτερον δουλικῶς κλίνουσα ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, τοῦ ἀνωτέρου εἴτε κατὰ τὴν περιουσίαν, εἴτε κατὰ τὴν εὐκλειαν, ἢ μετὰ τῆς κοινωνίας διασειομένη αὐτὴ ἀντιπολίτευσις κρύπτεται μετὰ φόβου ἐν πάσῃ μυστικότητι, τὰ δὲ βέλη οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐντείνῃ κατὰ στήθους οὐ τὴν χεῖρα, ἢ ἀμάθεια παριστᾶ Ἡράκλειον καὶ ὡς πάνυ εὐκόλως δυναμένην ἐν στιγμῇ ν' ἀρπάσῃ τὸ βέλος καὶ δώσῃ αὐτῷ τὴν ἐναντίαν ἔλως διεύθυνσιν. Ὅταν ἕως, ἢ ὅπου, ἢ πνευματικὴ ἀνάπτυξις διέλυσεν ὡς ἴστων ἀράχνης τὰς ἀλύσεις καὶ κητέθραυσεν ὡς σκευὴ κεραμέως τὰ ἀγκιστρα τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς Ἄριστοκρατίας, ἐκεῖ ἢ ἀντιπολίτευσις γίνεται φανερά ναι δὴ καὶ μετὰ πατάγου· τὰ βέλη ἀκονίζονται ἐνώπιον τοῦ καθ' οὗ τὰ ἐκπεμφθῶσι, πλῆθος δ' ὀλοφάνερα συντάσσεται ἐνὶ ἡ δύο τοῖς μᾶλλον τολμηροῖς τοῖς μᾶλλον ἱκανοῖς, καὶ οὐ-

τως ἀποτελεῖται τὸ καλούμενον κόμμα· οὕτως ἀπαρτίζεται ἡ ὁμάς ἢ ἐξελέγγουσα τὰ ἔργα ἢ ἀναμοχλεύουσα τὰς πράξεις, καὶ βρασνίζουσα τὰς ἀρχὰς καὶ ιδέας τοῦ κατεσχόντος τὴν ἀνωτάτην θέσιν, τοῦ ἀναλαβόντος εἴτε ψήφῳ αὐτοῦ τούτου τοῦ λαοῦ εἴτε βουλήσει τῶν ἰσχυρῶν τὴν διεύθυνσιν δημοσίων πραγμάτων καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων.

Ἴδου καθ' ἡμᾶς ἡ βαθμικαία καὶ φυσικὴ μόρφωσις τοῦ κόμματος· ἀλλ' ὑπάρχουν κόμματα οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἢ μᾶλλον ζημίαν προξενούσα εἰς τὴν ἐν γένει κοινωνίαν, καὶ κόμματα ὧν ἡ ὑπαρξίς ἀναγκαιοτάτη τυγχάνει· ἀνευ τῆς ὁποίας τιμῆς εἰπεῖν οὐδὲν ἐξ ὧν δεῖ γενέσθαι κατορθῶσαι. Δύναται τις εὐκολώτατα ἐκ τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει κόμματι τῶν μέσων ἄτινα πρὸς κατορθώσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ μεταχειρίζεται, τῆς ἠθικῆς ποιότητος καὶ ἀξίως τῶν μελῶν τῶν τὸ κόμμα ἀπαρτίζοντων, ἐκ τῆς φιλοπατρίας τούτων, ἐκ τοῦ ζήλου ἐν ὑπὲρ τοῦ κοινῷ καλοῦ ἔχουσι κ.λ. κ.λ. νὰ διακρίνη ἂν τὸ κόμμα ἦν κακὸν ἢ καλόν, ἐπιβλαβὲς ἢ ὠφέλιμον, καὶ ἂν ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ἔχη ἐστραμμένον τὸ βλέμμα φέρῃ ἀτομικὸν ἢ γενικὸν χαρακτῆρα, ἢ ἂν ἐπιδιώκῃ ἀτομικὴν ἢ γενικὴν ὠφέλειαν. Ἀλλὰ τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου αἱ ἐνέργειαι περιορίζονται εἰς ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ ἰδιοτελεῖαι, πίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ εὐκολώτατα καταστρέφεται, ἐνῶ τὸ φέρον γενικὸν χαρακτῆρα, βαθμηδὸν αὐξάνει καὶ κραταιοῦται.

Τὸ τοιοῦτον κόμμα εἶνε ἀναγκαιοτάτον, τολμῶμεν δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι πόλῳ

ἡ κοινωνία ἐν ἣ ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει οὔτε ζωή· τὸ τοιοῦτον κόμμα βασανίζει ὡς λυθία λίθον καθαρίζει ὡς τὸ πῦρ τὰς ἰδέας καὶ πράξεις τῶν ἀρχόντων, ἀποδεικνύουσα τὸ ἐσφαλμένον καὶ ὑποδεικνύουσα τὸ ὅπερ θεωρεῖ ὀρθόν· κατὰ τοσοῦτον δ' εἶνε ἀναγκαῖον, καθ' ὅσον ἀδύνατον ὁ ἄρχων ὡς ἄνθρωπος νὰ μὴ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν καλῶν ἢ κακῶν διαθέσεων, καθ' ὅσον ἀνήκει καὶ οὗτος εἰς κόμμα οὐ οἱ ὀπαδοὶ ὡς οἱ ἀντίπαλοι εἶνε ἄνθρωποι ἐξ ὧν τινές, ἴσως, ἐμπαθῶς μόνον ἔμαθον νὰ καταφέρωνται.

Σαφές καὶ ἀναμφήριστον γνώρισμα τοῦ ὅτι κόμμα τι ἐξυπηρετεῖ ἰδιοτελεῖς σκοποῦς εἶνε τὸ ἐμπαθῶς καταφέρεσθαι. Ἡ καταφορά καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ὡς τὰ πολλὰ τὰ δριά της, πέρα τῶν ὁποίων πᾶν πλέον τοῦ νὰ θεωρῆται ἀντιπολίτευσις διορθοῦσα τὰ κακῶς ἔχοντα, ἀντιπολίτευσις δηλαδὴ δικαία καὶ νόμιμος. Πᾶσα καταφορά καὶ ἐξέλεγχος ἀντιθέτων ἰδεῶν καὶ φρονημάτων ἢ πράξεων πρέπει νὰ γίνηται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀπειθείας, τῆς μεγαλειτέρας εὐγενείας καὶ τῆς μεγαλειτέρας εὐκρινείας· οἱ τρόποι δι' ὧν ἐνεργεῖται ἢ ἀντιπολίτευσις δέον νὰ ὦσιν ἠρτημένοι μετ' ἀρκετῆς δόσεως ἠδύτητός τινος διὰ νὰ προσελκύσωσι πολλοὺς καὶ προσπορίσωσι τῷ κόμματι τὸ ἀναγκαῖον πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ἐν ἐπιδιώκει ἔθνους σκοποῦ ἀριθμὸν ὀπαδῶν· ἔχει δὲ καὶ τοῦτο τὸ εὐάρεστον πλεονέκτημα ἢ ἀπάθεια καὶ εὐκρινεία κόμματός τινος, τὸ νὰ μὴ καθιστᾷ γελοῖον τοῦτο καὶ ὑποκείμενον εἰς τὰς μομφὰς καὶ εἰρωνείας τοῦ κοινοῦ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν δυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του. Κόμμα μὴ ἔχον τὰ ἀπαιτούμενα ταῦτα καὶ ἀναγκαιότατα προσόντα, φευκτέον καὶ καταπολεμητέον πάσῃ δυνάμει· εἶνε διάβολος σπειρών τὴν διχόνοιον· εἶνε ζιζάνιον φέρον τὴν καταστροφήν. Κόμμα δὲ ἐστολισμένον διὰ τῶν ρηθέντων πλεονεκτημάτων, δέον νὰ ὑποθάληται, δέον νὰ ὑφίσταται, δέον νὰ δημιουργηθῇ, διότι τοῦτο συνεικονοῦν ἔχον τὴν δημοσιογραφίαν δύναται μεγάλης ὠφελείας νὰ γίνῃ πρόξενος.

Τὸ κόμμα τρέφει τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ἡ δημοσιογραφία τὸ κόμμα· ἀμφότερα ταῦτα συνυποστηρίζονται· συμβαθίζονται καὶ συζωγοῦνται ἐν ἀδελφικῇ ἀμοιβαιότητι· τοῦ κόμματος τὰς σφαιρὰς ἐπίστε ἰδέας συζητεῖ καὶ βασανίζει ἀλλ' ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως (ὡς ἐν τῷ πρὸς ἐλθόντι φύλλῳ εἶπομεν) ἡ δημοσιογραφία, ἐξαγει δ' εἰς φῶς καὶ παρουσιάζει εἰς τὸ μέσον τὴν μόνην ὀρθὴν, τὴν μόνην πρὸς τὸν γενικὸν σκοπὸν ἐνόμως καὶ λογικῶς ἀγούσαν· τὸ δὲ κόμμα ἀρῶ-

ται δυνάμεις, καὶ διορθοὶ καὶ τακτοποιεῖ τὰς ἰδέας τοῦ αἵτινες ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ πάσης ἀτομικῆς κηλίδος καὶ ἀπεξενώθησαν πάσης ἰδιοτελείας.

Τὰ δύο ταῦτα, καὶ μόνον ταῦτα, θεμέλιον ἔχοντα τὴν ὠφέλειαν τῆς πατριδος ἐν γένει, τῆς κοινωνίας ἐν μέρει, στηρίζομεν ἐπὶ τῶν ὀρθῶν καὶ λογικῶν ἰδεῶν καὶ σκέψεων, ἐστολισμένα ὑπὸ τῆς ἀμεροληψίας καὶ ἀπαθείας, καὶ ὑπεράνω πάσης ἀτομικῆς ἐπηρείας διατελοῦντα· εἶνε οἱ μόνον ἰσχυροὶ φύλακες τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, εἶνε οἱ μόνον πιστοὶ ὑπηρεταὶ παντός εὐ ἠγμένου ἔθνους, εἶνε οἱ μόνον αὐστηροὶ ἐλεγκταὶ καὶ διορθωταὶ παντός κακῶς ἔχοντος, διότι τούτοις (ἀλλὰ τοιούτοις) καὶ μόνοις καὶ Κυβέρησις προσέχει καὶ λαὸς ὑπακούει.

Κυρὰ Κυβέρησις !

Ἄν εἰμ' ἐγὼ ποῦ σοῦ πικρὴν ἄλλην φωνὴν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ δώσῃς εἰς τοὺς Κωμοδίκας κάποια δικαιώματα πικρὰν π' αὐτὰ ποῦ τοὺς ἔδωκες, δὲ νὰ μὴ εὕρισκῃς καὶ ἐσὺ τὸν πελά σου κάθε λίγο, καὶ διὰ νὰ ἡσυγασουν οἱ κλέπται καὶ οἱ καλοβρῆγοι ἀπὸ πολλὰ ἄτακτα καὶ παράνομα πράγματα, νὰ τῶρα ! ἀκουε πόσαι κλεψίαι καὶ πόσαι κακαὶ πράξεις γίνονται εἰς μέρη ποῦναι μακρὰ ποῦ τὰς πρωτεύουσας, καὶ αἱ ὅποια μένουσιν ἀτιμώρητοι, διότι ἐκεῖνοι ποῦ τὰς κάμνουν, κάμνουν λογαριασμὸν· νὰ ἦνε τόση ἡ ζημία πάνω κάτω με ὅσα θὰ χρειασθῆ διὰ νὰ πᾶν ὁ παῖς νὰ ἐγκαλέσῃ. "Ὅ, τι σοῦ λέγω δὲν ἀκούεις, διότι εἶνε σύστημα τῶν Κυβερνήσεων νὰ ἦνε κωφὰ, ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ σοῦ ἀνοίξω λίγο λίγο τὰ φτιά καὶ τότε νὰ σοῦ τὰ κωφάινω με τὰς φωναῖς. Νὰ λοιπὸν. Πάρε ἕνα κομβολόγι (ἂν δὲν τὸ ξεύρης τί πράγμα εἶνε, παρατήρη εἰς τὴν Λευκωσίαν μέσ' ἑς τὸ Ραμαζάνι) καὶ ἀρχήσε νὰ μετράς.

"Ἐνας εἰς τὴν Αἰγιαλιῦσαν κατέβη ἀπὸ τὴν ἀπνοδόχην ἔκλεψε μίαν κορύπαν (ἀγγεῖον λίθινον) λάδι, τὸ πῆρε ἑς τὸν καφετζῆν καὶ τοῦ τῶδωσιν ἐνέχυρον νὰ πίνῃ κρασί ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκείνου ποῦ τῶχει.

"Ἄλλος ἐμβῆκε με μεγάλην ἀταραξίαν εἰς τὸν κῆπον ἐνός, ἔκοψε καὶ ἐσύνηξεν ὅ, τι ἠθελεν ἐνώπιον ἐκείνου ποῦ εἶχε τὸν κῆπον καὶ ἐπῆγε ἑς τὴν δουλειάν του.

Δύο ἄλλοι ἀπὸ τὴν Γαλάτιαν, μαῦρος καὶ ἄσπρος, ἐπίασαν μέσ' ἑς τὸν δρόμον ἕνα ἀπὸ τὸ Λυονάρισσον τοῦ ἐπῆραν 200 γρ., ἐδοκίμασαν καὶ κομμάτι τὴν ράχιν του ἂν ἦνε στερεὰ καὶ τὸν ἀπεχειρέτισαν.

"Ἐνας ἄλλος ἑς τὸν Λυονάρισσον, ἐπειδὴ ἐπροσπάθησε ν' ἀρπάξῃ μίαν νέαν καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχε, κλέπτει κάθε ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο ἀγγεῖα, πρόβκατα καὶ λοιπὰ διὰ νὰ ἀποζημιωθῇ φάνεται· προχθὲς ἔκλεψε μίαν πουλάραν, δηλαδὴ γάδαρον θηλυκὸν, ἐκεῖνος δὲ ποῦ τὴν εἶγεν ἔτρεξε ἑς τὸν κωμοδίκην, ὁ ὅποιος μένει εἰς τὸ ἴδιον χωρίον ὁ κωμοδίκῃς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐξετίζη τέτοια πράγματα, ἀλλὰ κατὰ παράκλησιν τοῦ ἀνθρώπου ἔλαμε πῶς θὰ ἐρευνήσῃ περὶ τοῦτο καὶ ἐπαράχθη κομμάτι· τράκ παρυστιάζεται ἡ μήτηρ τοῦ κλέπτου εἰς τὸν Κωμοδίκην καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μείνῃ ἤρως καὶ ἡ πουλάρα τὴν ἐπαύριον θὰ παρουσιασθῇ· καὶ πραγματικῶς πρῶτ' πρῶτ' καλημέριτε τὸν ἀφέντη της.

"Ὁ αὐτὸς κλέπτης πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπῆγε μ' ἕνα βουθὸν νὰ χαλᾷ τὸ σπῆτι τοῦ ἴδιου πάλιν καὶ καλὰ νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὴν κόρη· ἐκεῖ τοῦς συλλαμβάνουν οἱ γείτονες τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὸν Κωμοδίκην, ὁ Κωμοδίκῃς κάμνει τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεῦνας, τὸν στέλλει εἰς τὸ δικαστήριον Ἀμμοχώστου συνοδεύμενον με τὸν ἐνάγοντα καὶ με τοὺς μάρτυρας, με ἐπιστολήν του καὶ με ἀναφορὰν τῶν ἐγχωρίων ἐναντίον του, καὶ ὅμως τὸ δικαστήριον Ἀμμοχώστου τὸν ἀπέλυσε καὶ ἐπῆγε ἑς τὸ χωρίον καὶ φοβερίζει τῶρα τὸν ἕναν καὶ τὸν ἄλλον.

"Ἴδου λοιπὸν τὰ γὰλια μας Κυρὰ Κυβέρησις· τί θὰ με πῆς τῶρα ; βέβαια θὰ με πῆς ὅς κάμουν ἀγωγήν νὰ τὰ μαρτυρήσουν καὶ τότε βλέπει· δηλαδὴ σὰν νὰ μοῦ λέγῃς ἐκεῖνος ποῦ τὴν κορύπαν τοῦ λαθροῦ ἄς πωλήσῃ ἕνα πιθάρι λάδι διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὸν κλέπτην τῆς κορύπας· ὁ ἄλλος, ἄς πωλήσῃ τὸ περιβόλι διὰ νὰ παιδεύτῃ ἐκεῖνον ποῦ τοῦ κλεψε τὰ κηπουρικά· ὁ ἄλλος ἄς ἐξοδεύσῃ, κοντὰ ἑς τὰ 200 ἄλλα 100 διὰ νὰ κάμῃ δουλειάν· ὁ ἄλλος ἄς τοῦ ἄρπῃ τὴν κόρην του ἀφοῦ μάλιστα εἶνε γιὰ τὴν τὸ κακὸν, διὰ νὰ γλυτώσῃ. Ἐτσι βέβαια σὰν νὰ μοῦ ἔλεγε, διότι κάμε λογαριασμὸν, καὶ μάλιστα Ἐγγλέζιον, πόσα ἔξοδα πρέπει νὰ κάμῃ ἕνας νὰ κόψῃ 38—40 μίλια διὰ νὰ ἔλθῃ ἑς τὴν Ἀμμοχώστον δύο καὶ τρεῖς φορές με 5—10 μάρτυρας, καὶ νὰ δῆς ὅτι ἡ ἀπάτησις σου μοιάζει καθῶς σοῦ λέγω ἔγω.

"Ἐγὼ αὐτὸ σοῦ λέγω καὶ κίταξε νὰ μ' ἀκούτῃς ἂν θέλῃς· νὰ μεθᾷ καλὰ καὶ νὰ σὲ ἀπαλλάξω ἀπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς ἐπιτήρησίν μου, εἰδὲ μὴ θὰ μὲς πᾶρῃ ὁ διάλογος. Νὰ δώσῃς δικαίωμα εἰς τοὺς Κωμοδίκας ἀφοῦ τοὺς ὀρκίσῃς καλὰ καλὰ ἑς τὸ Εὐαγγέλιον (μὰ γὰρ νὰ σὲ πῶ· τῶρα ἐνθυμήθηκα ὀρκίσεις κιόλας αὐτοὺς τοὺς κωμοδίκας ἢ ὄχι ;) νὰ ἐξετίζουσιν αὐτὰ

τὰ πράγματα σεις μυστικῶς, νὰ τὰ στέλλετε βάνη θυμοῦ καὶ τότε νὰ γον καιρὸν πρὸς Μοναστήριον ἐπειδὴ εἰς τὸ ποτε ! ; ; ; βεβαία ὅτι ἀξίζει ἄλλοτε λοιπὸν.

Ποῖός τὸ εὕρισκε καὶ εἰς Β... ἀνέγνω ὅν τὰ θρησκευτικῶν, Γρηγορίου φυλάκτων καὶ Ἑκκλησιαστικῶν ἀλλάξουν γοῦν καὶ εἰς τῆς τὰ συγγράμματα δόξαι μεγαλεῖς εἰς τὰ μπαζάρων ἐκείνων Παπῶν πρῶτα πρῶτα Μακρόκης λέγει καὶ ἐκεῖνοι, τὸ πᾶν ἔμωσ λέγει πρέπει νὰ τὸν βιβλίον μίαν εἰς τὸ ὅποσον ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς μόνος ἔχων ἐν Πνεύματι ἕνα πιστεύσωμεν ὁ πλεόν, διότι ἐπὶ θλίον του ὑβρί κληρικούς ἀπὸ Σιμωνιακοὺς φτῶν ὅποσον ἄλλοτε χῶρει ποτὲ εἰς κάμνωσιν.

Παραπονοῦμαι δὲν ἐλεοῦν δίκαιον ἀδελφὸν ἡμερῶν ἕσασιν πτωχὸς ἐργάτης μένος, ἔξαφνα ἐμένα λόγια εἶπε εἶνε δύο ἡμέρας σοι ἔτυχαν ἐκεῖσαν καὶ προσεπάσιν, ἐπύνηξαν δὲ χρήματα διὰ νὰ ρα· ἀλλ' ἐνῶ τὰ χρήματα, φθὲν ὑπέκλληλος ἀπὸ

τά πράγματα, να λαμβάνουν σημειώσεις μυστικής της διαγωγής ενός εκάστου, να τας στέλλουν 'ς τὰ δικαστήρια, να στέλλετε άνθρωπον να τους συλλαμβάνη ἑμμερῶς ἑμορφαῖα τούς φυλακίσῃ γὰρ τότε να ὄησ. Κάμε το τοῦτο διὰ ὀλίγον καιρὸν καὶ να ὄησ ἔτι θὰ γίνῃ ἡ Κύπρος Μοναστήρι; (παροιμία Κυπριακή, ἐπειδὴ εἰς τὰ Μοναστήρια δὲν γίνεται τί ποτε!;!;!;) Κάμε το καὶ να ἴσῃσι βεβαία ὅτι ἂν ἀκούσης τὸ πρᾶξω 'πό μὲ, ἀξίζει ἄλλο καὶ παράσημα· να σὲ δῶ λοιπόν.

Πιὸς τὸ ἐφάνταζτο ὅτι ὁ Μακράκη. θὰ εὔρισκε κ' εἰς τὴν Κύπρον ὀπαδοῦς; Τινὲς Β. . . ἀνέγνωσαν, ἐνόησα, ἐχόρτασαν πλέον τὰ θρησκευτικὰ συγγράμματα Χρυσόστομων, Γρηγορίων, Βασιλείων, Θεοδοκῶν, Θεοφυλάκτων καὶ τόσων ἄλλων φεινῶν τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρων, κ' ἠθέλησαν τῶρα ν' ἀλλάξουν γούστον· ἐκατάλαβον φρίνεται, καὶ εὐρε τῆς διωρατικότητος των, ὅτι εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ κ. Μακράκη ὑπάρχει δόσις μεγαλειτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἢ εἰς τὰ μπαγάτικα πλέον ἐκεῖνα τῶν παλαιῶν ἐκεῖνων Πατέρων. Μὰ ἓνα ἀπλούττατον πρᾶγμα πρέπει να σκεφθῶμεν ἐδῶ. Ἐὰν ὁ Μακράκης λέγῃ τὰ ἴδια ἐκεῖνα ποῦ εἶπαν κ' ἐκεῖνοι, τότε εἶνε περιττὰ τὰ δικά του. Ἐὰν ὅμως λέγῃ ἄλλα ἀπὸ ἐκείνου, τότε δὲν πρέπει να τὸν παραδεχόμεθα. Ἔχομεν ἐν βιβλίον μιᾶς Ἑρμηνείας τοῦ κ. Μακράκη εἰς τὸ ὅποιον ἐπαινεῖται ὅτι εἶνε ὁ μόνος ἀληθῆς Χριστιανὸς ὁ ἀγαπῶν τὸν Χριστὸν καὶ ὁ μόνος ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἔὰν τοῦτο ἀληθεύῃ εἶνε ἀνάγκη να πιστεύσωμεν ὅτι τὸ Ἅγ. Πνεῦμα ἐάκωσε πλέον, διότι εἰς κάθε σελίδα σχεδὸν τοῦ βιβλίου του ὑβρίζει ὀλονὲν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ κληρικούς ἀποκαλῶν αὐτοὺς Θεοκαπήλους Σιμωνιακοὺς φαύλους ψεύστῃς κ. λ. πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἄλλοτε τὸ Ἅγ. Πνεῦμα δὲν ἐσυγχώρει ποτὲ εἰς ἐλείνους ποῦ τὸ εἶχαν να τὸ κάμνωσιν.

Παραπονούμεθα κάποτε ὅτι οἱ πλούσιοι μας δὲν ἐλεοῦν τοὺς πτωχοὺς, μὰ ἔχουν καὶ δίκαιον ἀδελφεῖ· να τί συνέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν υἱεσᾶ 'ς αὐτὰ τὰ Παρίσια. Ἐνας πτωχὸς ἐργάτης ἐνῶ ἐπεριπέτει μισοπαθῆκί μένος, ἔξαφνα ἔπεσε χαμαὶ καὶ μὲ μισοκομμένα λόγια εἶπεν "Ἄ δὲν ἠμποροῦ πλέον! εἶνε δύο ἡμέραι ποῦ δὲν ἔφαγα τίποτε." Ὁ σοὶ ἐτυχῆν ἐκεῖ ἔτρεξαν ἀμέσως τὸν ἐσήκωσαν καὶ προσεπάθουν να τὸν ξελειποθυμήσωσιν, ἐπύνηξαν δὲ καὶ διὰ συνεισφορᾶς ἀρεκτὰ χρήματα διὰ να τὸν ἀρκέσουν πολλὰς ἡμέρας· ἄλλ' ἐνῶ ἠτοιμάζοντο να τοῦ δώσωσι τὰ χρήματα, φθάνει ἐκεῖ ἓνας ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἀρπάζει τὸν λειποθυμημένον ποῦ

τὸ περιλαίμι, καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀγανακτοῦσαν καὶ ἐθυμῶνοντο, ἐκεῖνος τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, τί τρέχει λοιπόν; ὁ φίλος μας ὁ ἐργάτης ἦτο ἀπατεὼν τὴν τέχνην δ' αὐτὴν εἶχε τὴν κάμει τρεῖς φορές ἐκεῖνη τὴν ἡμέραν, καὶ αἱ τζέπαι του ἦσαν γεμάται γρήματα. Νὰ λοιπόν πῶς αὐτοὶ οἱ ψεύτται κάμνουν τοὺς πλουσίους να μὴ ἐλεοῦν οὐδὲ τοὺς ἀληθινούς πτωχοὺς· μὰ θὰ μὲ πῆτε ἐδῶ δὲ συνέθη τοιοῦτόν τι διὰ να φοβοῦνται μήπως ἀπατηθῶσι· ναὶ μὰ δὲν εἶνε καλλίτερα νὰ μεθα ἴσυχαι πῶς οὐδὲ δεκάραι δὲν δύνανται να μᾶς πάρουν μὲ ἀπάτην; καὶ ἐπειδὴ δὲν ζεύρομεν ποῖος μᾶς ἀπατᾷ καὶ ποῖος δὲν μᾶς ἀπατᾷ δὲν δίδμεν οὐδ' ἡμεῖς εἰς κανένα γὰρ νὰ μεθα πάντα σήγουροι.

Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἶμεθα πολλὰ κακοὶ καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται περὶ γυναικῶν· πολλὰ παραδείγματα δυνάμεθα να φέρωμεν, ἀλλ' ἰδοὺ ἐν νέον. Εἰς ὅλας μας τὰς πράξεις ἔχομεν μίαν παροιμίαν ποῦ λέγει "κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτὲ" δηλ., "καλλίτερα να γείνη ἓνα πρᾶγμα καὶ ἄς εἶνε καὶ ἀργὰ, παρὰ να μὴ γείνη". Καὶ ὅμως διότι μία Ἀδιλὲ 'ς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἠθέλησε να νυμφευθῇ εἰς ἡλικίαν 94 ἐτῶν ('ς τὸ ἄθος τῆς ἡλικίας τῆς λέγει ὁ "Νερόλογος" καὶ περιπαίζει τὴν Δεσποινίδα· σὰ να μὴ ζεύρη ὅτι καὶ τὰ ἄνθη ἀπολιθώνονται) ἔγεινε τὸ πᾶν ἄνω κάτω· μὲ τί ἐπάθετε βρὲ ἀδελφε; να· ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπρέπε να γείνη τὸ 1810 καὶ τὸ λησμονήσαμεν διότι εἴχμεν πολλὰς ἐργασίας τὸ κάμνωμεν τῶρα 'ς τὰ 1884· τί βγαίνει μ' αὐτὸ; δὲν λέγει ἡ παροιμία "κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτὲ;" Ἄχ! κακὲ ἄνθρωπε καὶ φθονερὲ καὶ ζηλιάρη κτλ. κτλ. καὶ ἐφεξῆς καὶ οὕτω καθεξῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνισοῦ
(ἴλια Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα	Γρ. 190—200
,, μὲ πίσσιμ.	,, 176—186
Ρακὴ σοῦμα 19 βαθμ.	
	Γρ. 25/40—2. 10/40
Χαρούπια ἕως ἐσοδείας ἔγειναν μερικαὶ φορτώσεις δι' Ἀλεξάνδρειαν· αἱ τιμὰὶ ἀόριστοι εἰσέτι.	
Λευκωσίας (ἴλια Ἀγγλ. Γρ. 182.)	
δαῖτος ἐπωλήθη σήμερον τὸ κοιλὸν	Γρ. 23
ἡ κριθή	,, 13
τὸ κρέας ἡ ὀκᾶ	,, 8

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

᾿Οφείλομεν μίαν ἐξήγησιν πρὸς τοὺς συνδρομητὰς μας. Ἡ "Σάλπιγξ" ἐκδίδεται νῦν ἐν τῷ τυπογραφείῳ "ἡ Κύπρος" κ. Γ. Νικοπούλου ἐν Λευκωσίᾳ ὡς ἐκ τουτου δὲ καθυστέρησε μίαν ἐβδομάδα (τὴν 25 Ἰουλίου) ἐξεδόθη δὲ τὴν ἄλλην, (ἀντι Παρασκευῆς

ἢς καθ' ἣν τοῦ λοιποῦ θὰ γίνηται ἡ ἐκδοσις), Σαββατον, καὶ ὡς ἐκ τουτου καθυστέρησε να σταλῇ ἐγκαίρως τοῖς φίλοις συνδρομηταῖς. Γνωστοποιῶμεν δ' ὅτι ἡ ἀναγκαῖως ἄλλως ἐπελθούσα τοιαύτη τοῦ φύλλου καθυστέρησις ζημιᾶς μόνον ἡμᾶς καὶ οὐχὶ τοὺς συνδρομητὰς. Πᾶσα δὲ ἀποταλὴ ἐρημερίδων ἢ δικαιοφύων ἀφαιρωτῶν τὴν "Σάλπιγγα" ἀνάγκη να στέλληται τῷ Συντάκτῃ ἐν Λεμνισοῦ.

Κύριε Τρομπεττάρη!

Δὲ μοὶ λέγεις ἐπὶ ποῦ κατὰ λάβης περὶ τοῦ πὸ μένα τί ἐννοοῦν ἄρα γε οἱ Ἀγγλοὶ ὅταν λέγουν "Ἐλευθερίαν" καὶ τί ἐννοεῖ ὁ κότμος ὅταν λέγῃ αὐτοὺς φιλελευθέρους; ἐγὼ ἐγνωρίζω ἓνα ὀρισμὸν τῆς Ἐλευθερίας, ἐνόμιζα δὲ ποῦ ἤκουα ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος εἶνε φιλελευθέρων, ὅτι ἀπὸ τὴν Λόντραν ἐβγαίνει ἡ Ἐλευθερία καθὼς ἀπὸ τὸ Ὑμέν ὁ καφεῖς· καὶ διὰ τοῦτο ὅταν ἦλθαν 'ς τὴν Κύπρον οἱ Ἀγγλοὶ ἐπειδὴ ἐνόμιζα ὅτι θὰ φέρουν μαζί τῶν καὶ τὴν φιλενάδα τῶν Ἐλευθερίαν ἐκεῖνην ποῦ ζεύρω 'γῶ, ἐβγάλα κ' ἐγὼ μὲ πολλοὺς ἄλλοις τὴν λαϊκὸν μου ποῦ ταῖς φωναῖς καὶ περὶ τὰ "Ζήτω" ἀφῆσ' ὁμῶς ἐκατσαν κ' ἐκαλόκατσαν, ἐκατάλαβα ὅτι ἡ Ἐλευθερία τοὺς τουτουοὺς δὲν εἶνε ὅαν ἐκεῖνην ποῦ ζεύρω 'γῶ.

Τουτοὶ κατὰ ποῦ θεωρῶ ὅταν λέγουν "Ἐλευθερίαν" ἐννοοῦν τὸν ἄνθρωπον να μὴ ἔχη οὔτε σπῆτιν, οὔτε ἀμπέλιον, οὔτε περιβόλιν, οὔτε θρακὶ ἀκόμη διὰ να ἦνε νέττος ὁ ἄνθρωπος ὅπου βέλει να πάγῃ να μὴ ἔχη ἐμπόδια· ἂν θὰ βγαίνη δηλαδὴ 'ς τὴν φοινικίαν να μὴ ἔχη ἐνοχὰν ποῦ θ' ἀφῆσ' τὰ πᾶπούτσια του· καὶ διὰ τοῦτο πρῶτα πρῶτα μᾶς ἐμπόδισαν να καλλιερκοῦμεν τὸ μάλιν μας κ' ἐκοῦσαν καὶ τὰ γένεια ἑνὸς παπαῖ γὰρ να μᾶς φοβερόσουν, κ' ἔτσι τὸ ἀφήκαμεν κ' ἐγέμισε πεύκου· ὕστερα μᾶς ἐπεμφαν πέρου μὲς 'ς τὸ καλοκαίριν ἓνα καρκανέκουλον (μακρὸν καὶ παστὸν) Ἀγγλον μὲ τρία καμπέλια 'ς τὴν κεφαλὴν καὶ μᾶς ἀρκήσασε "τοῦτον ἐν δίκον σου, μὰ ἔχει τρεῖς χρόνους ποῦ δὲν τὸ ἐτσάπισες καὶ σοῦ τὸ παίρνει ἡ Κυβερνήσις;" "τοῦτον ἔχει μῆσα πεύκου· εἶνε τῆς Κυβερνήσεως;" "τοῦτο εἶν' ἔτσι εἶνε τῆς Κυβερνήσεως;" καὶ τ' "ἄλλο εἶν' ἔτσι εἶνε τῆς Κυβερνήσεως;" καὶ μὲ τὸ ἔτσι καὶ μὲ τ' ἄλλως μᾶς ἐπῆραν κάμποσα ἀοκνήσαμεν να φωνάζωμεν, να κλαίωμεν, "ἀγκάλεστε με" λαλεῖ μας· βρὲ τὸν γυιᾶν τοῦ ἀναθεματισμένου, τάχα ἂν τὸν ἐγκαλέσωμεν τοῦτον δὲν τὸν πᾶν' ἡ κρίσις; ἀγκάλεσάμεν τον φίλε μου, ἐπῆραμέν τον 'ς τὴν Λεμνισοῦν, "ἐν ψεύματά σας—μᾶς λέγει—δὲν ὄσα ἐπῆρα τίποτε" ἔλα τώρα κάτσε ξεμπέρδευε. Κατόπιν εἶπεν ὁ Δικαστὴς πῶς ἐγὼ νάστη να

τὰ δὴ καὶ νὰ μᾶς δικαιώσῃ· νὰ δοῦμεν· ἡ Παναγία μου τοῦ Μασικιρᾶ νὰ μπῆ ἔς τὴν καρδίαν του.

Τὰ σπῆττα μας χαλοῦν, νὰ τὰ σώσωμεν ὅποτε θέλομεν· καὶ σὰν θέλομεν δὲν ἠμποροῦμεν· τοῦτον ἐν κλαδί μὲν τὸ κόψῃς μαλλῶν· ἡ Βασίλισσα, τοῦτος ἐν πεῦκος μὲν τὸν κόψῃς ἐν τῆς Βασίλισσας· τοῦτος ὁ δρῦς ἐν δικός σου μὰ τώρα εἶνε χειμῶνας μὲν τὸν κόψῃς κερτέρα (ψόφα καὶ σὺ καὶ τὰ κτηνά σου μέσ' ἔς τὰ χιόνια) νᾶρτη τὸ καλοκαίρι, ἔβκαλε ἄδειαν, — μὰ δὲν μπορῶ εἰμὶ πτωχός — πούλησ' τὸν γάδαρόν σου (διὰ νὰ ἦσαι τέλεια "ἐλεύθερος") νὰ πιάτῃς. "Ἔτσι; τούτῃ εἶν' ἡ Ἐλευθερία πού φεραν οἱ Ἄγγλοι; γὰρ νὰ σέ πῶ ἔτσι "ἐλευθερίαν" ποῦ δὲν τὴν καταλαμβάνομεν ἄς τὴν πιάσουν κι' ἄς μᾶς λείψουν.

Ἐκεῖνος ὁ Βῆκονσφηλδ ἔλεγε πῶς θὰ κάμῃ Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς τὴν Τζύπρον, μὰ φοβοῦμικι ὅτι, κατὰ τὴν σημασίαν ποῦ δίδουν ἔς τὴν "Ἐλευθερίαν" "Παράδεισος" θὰ πῆ "κόλασις". Σὺ Κύριε Τρουμπεττάρη πῶς ἐννοεῖς τὸν "Παράδεισον"; ἔτοιμάσου νὰ μ' ἀπαντήσῃς διότι θὰ σ' ἐρωτήσω μετὰ ταῦτα.

τοῦ Ἀγούστου τοῦ 84

Χατζῆ Κτωρῆ; ποῦ τὴν Μαραθάσα.

Σ. Σ. Δύναμαι νὰ σ' ἀπαντήσω καὶ τώρα, ὅτι "Παράδεισος" θὰ πῆ μέρος εἰς τὸ ὅποσον κατοικοῦν ὄφεις, διότι καθὼς ξεῦρεις ὁ ἄνθρωπος, εἰδιώχθη ἀπὸ τὸν Παράδεισον.

Λάρνακι.

Δὲν μοῦ λέγεις Κύριε Σαλπικιτὰ ἂν ἔχετε καὶ σεῖς ἐκεῖ πολλοὺς καὶ πολλὰς [ἡ ψώρα εἶνε κολλητικὴ] οἱ ὅποιοι ἐγένοντο ἔτσι· ἔξαρνα τόσον μεγαλοπρεπεῖς, ποῦ δὲν καταδέχονται ἐνφ' διαβαίνου νὰ ρίψουν τούλαχιστον ἐν βλέμμα πρὸς ἐκείνους ποῦ τοὺς χαιροῦν, παρὰ σὰν νὰ θέλουν νὰ θεβαιώσουν (ἐκείνους ποῦ δὲν τοὺς ξεύρουν) ὅτι εἶνε πρίγκητες ἢ κατάγονται ποῦ τὴν γενεάν των . . . ποῶν νὰ πῶ δὲν ξεύρω οὐδ' ἐγώ. (Σ. Σ. τῶν Ἀβυσιανῶν π. χ.) τούλαχιστον αὐτὰ ἄς τὰ κάμνουν μόνον ἐμπροστὰ ἔς τοὺς ξένους· (ναὶ μὰ ὕστερα ἂν τύχη νὰ ἔχη καὶ ξένους, καὶ ἐὰν παρουσιασθῇς μὲ τὸ θάρρος ἐκεῖνο, τότε δὲν θὰ χαλάς τὸ γάρπος των; γὰρ τοῦτο σοῦ κόπτουν τὸ θάρρος διὰ νὰ ἦνε σήγουροι εἰς κάθε περίστασιν) ἤτο· καὶ στοῦτο ἄρα γὰρ πεπρωμένοι νὰ λθῶν οἱ Ἄγγλοι καὶ νὰ χωρίσουν ἀμέσως ταῖς ψηλαῖς γενεαῖς ποῦ ταῖς χαμηλαῖς ἐνφ' πρὶν ἦσαν "οὐλοὶ γύφτοι μὰ γενεά;" "Ὅφ' ὅς μου πῶς δέχσαι νὰ γίνωται αὐτὰ θὰ παράξεναι, καὶ αὐτὰ τὰ ἀνόητα ξιππάσματα, καὶ τὰ πόσιμα μεγαλῆα, καὶ δὲν στέλλεις ἐνα ἀέρα

δυνατὸν νὰ ρίψῃ τὴν Λεοντῆν νὰ φανῇ ἔς τὸν κόσμον τὸ ἀληθινὸν πρόσωπον ἐκάπτου; (Πολλὴν στενοχωρίαν βλέπω νὰ ἔχῃς φίλε μου· κάμε το κ' ἐσὺ ἂν σοῦ περναῖ· ἐδῶ εἶνε ἡ τέχνη· νὰ παρουσιάζῃς τὸν χαλκὸν διὰ χρυσίον).

ΠΟΙΗΜΑ εἰς ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ.

Ποῦ τὸν τζαιρόν ποῦ μβήκαμεν ποκάτω ἔς τὴν Ἀγγλίαν, ὁ νοὺς μας ἔβεν τζ' ἔκρουσεν ποῦ τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἐπάθαμεν σὰν τὰ κτηνά ποῦ νὰ ξαπολυθοῦσιν, τζαὶ ν' ἀρχινήσουν νὰ βουροῦν τζαὶ νὰ πορδοκλωτσοῦσιν.

Ν' ἀνοίγουν τὰ ρουθούλιά τους νὰ σφιγκτομουθουνίζουν, πότε νὰ μουγκαρίζουσιν τζαὶ πότε ν' ἀγκανίζουσιν.

Βουροῦν ἀμὰ πολλοὺς τους κανέναν ἐν τζαὶ ξέρει, πῶς τὰ κλουθὰ ἀφέντης τους μὲ τὸ σχοινὶ ἔς τὸ χέρι.

Τζαὶ καρτερά νὰ ποσταθοῦν νὰ πιάσῃ νὰ τὰ δῆσῃ, ἔσ' ἄλλα νὰ βάλῃ πέδηλον τζ' ἄλλα νὰ συντζερίσῃ.

Ἀπὸ τὴν ἀππομάραν μας ἔφασι μας ἡ κατζία, τζαὶ δὲν συντηχαινούμαστον λαλεῖ τζ' ἡ παροιμία,

« Ὁ κῶλος εἶδε τὸ βρατζιν ὁ τίτζιρος τζ' ἐσιέσθη », (συμπάθειον δὲν τῶβγαλα γιῶ) νὰ μὲν μ' εὔρετε φταιίστην.)

Κερήνιαν, Κτήμαν, Λάρνακαν τζαὶ Λεμησσόν, τζαὶ Χώραν, τζ' εἰς τὰ χωρὰ καταπαταῦ ἐκόλλησεν ἡ ψώρα.

Ποῦ τὴν πικραντερίαν μας μέρωσιν δὲν θωροῦμεν, μέραν τζαὶ νύκταν πάσχωμεν νὰ σκυλλοφαηθοῦμεν.

ποῦ νέντους τζείνους τοὺς στραβοῦς ποῦ μᾶς κακολοοῦσιν, πῶς δὲν εἶμαστον Ἕλληνες; ἄς ἔρτουσιν νὰ δοῦσιν.

Ἄς ἔρτουσιν ὠδε οὐλοῦς τους νὰ στραβωθοῦν ν' ἀμπλέψουν, ἀκέμα εἶντα θέλωσιν νὰ δοῦν τζαὶ νὰ πιστέψουν;

Ἔσσαις πελλάρες γίνονται ἐν τούτῃ ἡ αἰτία. τζαὶ οὐλα τούτα γίνονται ποῦ τὴν Ἐλευθερίαν.

ποῦ τὴν Ἐλευθερίαν μας ἐπέτασεν ὁ νοὺς μας. Τζ' ἔχομεν κάμποσους πελλοὺς τζ' ἐμεῖς ποῦ τοὺς δικούς μας,

ἄλλοι ποτζει κορτώννουσιν τζαὶ παρπατοῦν ἔστην στρατῶν. Μὲ "καλὴ ἡμέρα" σοῦ λαλοῦν μ' ὦρα καλῆ» σὰν πάντα, ἄλλοι ποδὰ φορήσασι

Ἐγγλέζικον καπέλλον. Τζαὶ νόμισαν πῶς ἐγένον ἀδέλφια τῶν Ἀντζιέλων.

"Ἄλλοι παλαὶ κερτώννουσιν τζαὶ βγένουν μέσ' ἔστην μέστιν, τζαὶ πᾶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τζαὶ καρτεροῦσιν θέσιν,

τζαὶ γράφουσιν ἀναφοραῖς πὸν ἴσρα μ' ἕναν δρᾶμα. νάτε! τζαὶ μὲ τὰ τέσσαρα ἀρκιβουδα τ' Ἀκίμα!

Ἄμὰ τοὺς διασολόπελλους, τοὺς πελλολοαομέγους, Ἀρμένιδες τοὺς ἔκαμα, Ἐβραίους ὄξα ξένους;

τζ' ὀρπίζει ὁ καθέννας τους θέσιν μὲ τὰ σωστά του· διάολε μὰ τὴν πίστιν μου ἀμμὰν τοῦ τζακρισμάτου. (Ἀκολουθεῖ.)

Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 23 φύλλον τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐπειδὴ ἡ "Σάλπιγξ" πρώτη ἦλθεν εἰς τὴν Λευκωσίαν,

Ταχυπτερεῦς ὡς ὁ χρόνος, πρὸς παρασημοφορίαν,

Διὰ τοῦτο προσαλπίζω περιττὴ δὲ ἀποβαίνει Πᾶς ἐξήγησις . . . κι' ἡ πέτρα τῷ Σχολιαστῇ Μας μένει.

Ταῦτα γράφω ἔτι γραφεῖον Ἀπονέμων τὸ βραβεῖον.

Μ' εὐχαρίστησιν μεγάλην Δι' αὐτὴν τὴν μικρὰν πύλιν.

Θ. Ρ.

Ἄνιγμα κγ'.

Ὅσακις φίλε εἰς τὴν καρδίαν ἐπικαθήσω τὴν ὑμετέραν, τότε εἰς πᾶσαν σου ἐργασίαν κέκτησαι ζεῖν ἐνθερμότεραν.

"Ἄν δ' ἐξ ὁμότητός σου τολμήσῃς, κ' ἀνηλεῶς μὲ κατατομήσῃς, εὐθὺς τοιαύτην δύναμιν ἔχω ὥστε κ' εἰς κτάνον θεοῦ μετέχω.

Λευκωσία. Πολ. Γαβριηλίδης.

Σ. Σ. Τοῦ λοιποῦ οἱ λυτῆρες Λευκωσίας, Λάρνακος καὶ τῶν ἐκεῖ χωρίων, δέον νὰ ἀπευθύνωσι τὰς λύσεις πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Νικόπουλον ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.